

HRVATSKA ZLATNA PRIČA

Nadam se da je Lucija dobila dostojnu nasljednicu u meni

POGLED S KROVA EUROPE Kristina Tomić, 23-godišnjakinja iz Zagreba, europska je taekwondo prvakinja u kategoriji kojom je nekad vladala Lucija Zaninović (do 49 kg), a godinu stariji Lovre Brečić iz Splita europski je naslov osvojio u kategoriji do 63 kg

DEAN BAUER

Koncem ovog mjeseca, 30. svibnja, u Zagrebu će se upričiti proslava 50. obljetnice taekwonda u Hrvata. Zamišljeno je da se na Gornjem gradu, na pročelje tamošnje gimnazije postavi spomen-ploča, uspomena na mjesto na kojem je 1968. korejski majstor ovog sporta Park Sun Jae održao predavanje o dotad nepoznatoj i dalekoj borilačkoj vještini. Istog bi se dana trebala održati i svečanost podjele priznanja u hotelu Sheraton, najavljen je dolazak predsjednika Međunarodne taekwondo federacije, radi se i na izgradnji središta borilačkih sportova na Zagrebačkom velesajmu...

- Da, ali sve to neće imati pretjeranog smisla ako na Europskom prvenstvu ne ostvarimo odgovarajuće rezultate. Osvojimo barem jednu medalju... - zborio je prije polaska za ruski Kazanj, na 23. kontinentalnu smotru Ivan Radoš, glavni tajnik Hrvatskog taekwondo saveza.

Slavije će biti doma

Samo dva dana kasnije Hrvatska je imala četiri medalje, od toga čak dvije krune, dva zlata s potpisom Kristine Tomić i Lovre Brečića. Već je osiguran status jednog od trofejno najdostojnijih nastupa Hrvatske na europskim prvenstvima.

- Naravno da smo proslavili, ali malo, jako malo. Zato što prvenstvo još traje, sada navijamo za one kojima nastup tek predstoji, a prava proslava bit će po povratku u Hrvatsku - iz Kazanja poručuje 23-godišnja Kristina Tomić, članica kluba Osvit, prvakinja Europe u kategoriji do 49 kilograma.

Onoj istoj kojom je žarila i palila Lucija Zaninović.

- Moram priznati da mi još uvijek nije "sjelo" to da imam zlato. Baš sam sad malo komentirala s Lovrom Brečićem da se oboje osjećamo kao da smo osvojili "običan" turnir G klase. To što sam slavila u Lucijinoj kategoriji čini me još radosnijom i ponosnijom. Izgleda da nam paše, a ja se nadam da je Lucija dobila dostojnu nasljednicu u meni - veli Kristina.

Svaka je borba za sebe bila po

Kristina Tomić uživa sa zlatom, a o igrama u Tokiju još ne želi govoriti jer je dugačak put do njih

Kristina Tomić i izbornik Toni Tomas

sebna, ali držimo da četvrtfinalna zaslužuje slovo koje više. Ne samo stoga što ste tada osigurali medalju, već jer ste gubili 7:2 i onda to senzacionalno preokrenuli u 10:9, s tim da je koju sekundu samo prije kraja bilo 8:9...

- To je bilo biti ili ne biti. Još k tomu protiv Turkinje Dincel, s kojom sam se prethodno sastajala četiri puta i nisam je nikad uspjela pobijediti. Nije si ni ova borba dobrim dijelom razlikovala od prijašnjih jer bi ona i prije uvijek povela nekih 5-6 razlike, da bismo se "čupale" do posljednje sekunde. No, uvijek bi ona pobijedila. Sada sam ja nju pobijedila na isti način kao ona mene posljednji put.

Nema euforije

Kristina je prošle godine na SP-u osvojila broncu, sada na EP zlato. Sad već lagano pogledavamo i prema Tokiju, odnosno OI.

- O, ima još jako puno do tada. Puno turnira, vremena, još više bodova za skupiti. Samo ove godine pet Grand Prix turnira, a tek sljedeća će biti najbitnija što se tiče skupljanja bodova za Olimpijske igre - naglašava Zagrepčanka.

Samo 24 sata nakon Kristine, do najviše stepenice postolja došao je i Splitsanin Lovre Brečić (Marjan) u kategoriji do 63 kg.

Kanaeta i Brečić su okušali snage i u jednom malo neobičnom 'sportu'

Nisam ni znao da sam prvi Hrvat s europskim zlatom nakon 1994. godine. Isplatilo se sve ono treniranje, rad, znoj, suze. Napokon!

Split može biti i te kako ponosan na svoje zlatne dečke Kanaeta i Brečića

Lovre u akciji, siroti Španjolac nije imao šansi

Prvo muško euro-zlato nakon 24 godine

Iz splitskog Marjana, sredine koja je iznjedrila Lovru Brečića, upozorili su nas na zanimljiv detalj. Ovo je tek drugo hrvatsko seniorsko europsko zlato, prvo nakon Dragana Jurilja još davne 1994.

- To nisam ni ja znao, rekli su mi nakon finala. Isplatilo svo ono treniranje, rad, znoj, suze. Napokon! Već sam neko vrijeme u reprezentaciji, ali nikako da dođem do zlata, nekog malo boljeg uspjeha. Zato zahvala posebna mojim trenerima Veljku Lauri, Mariju Novaku i Toniju Tomasu, a također i kolegicama i kolegama na podršci s tribina. Ne znam što bih bez njih. Bili su vjerojatno najglasniji na cijelom prvenstvu - veli Lovre. (dba)

Lovre je imao impresivan put. Nakon prve dvije borbe bodovni učinak mu je bio fenomenalan, 47:5.

- Neću reći da je pobjeda u prvoj borbi bila za očekivati, ali da je bila važna s čisto psihološke strane, jest. Tako sam dobio Grka 24:4, a onda Francuza već za osigurati medalju, čak i još uvjerljivije 23:1. Polufinale je bilo protiv dobrog prijatelja i kolege iz reprezentacije, Denija Andruna Razića (19:3). Borili smo se već više puta međusobno, da je barem bilo i još kasnije.

U finalu vas je čekao Turčin Hakan Recber, dečko od 19 godina tek, ali silno uspješan. Ima i juniorskih, ali i seniorskih zlata, europskih i svjetskih.

- Mladi je malo od mene, ali rezultatski ima sjajan put.

Mora da je i borba takva bila jer sugerira to rezultat 19:18.

- Bilo je do kraja neizvjesno. Stalno smo se izmjenjivali u vodstvu, sve minimalno.

Zaključno, kako gledaju na Hrvatsku tamo u Kazanju? U redu, u ovom sportu je Hrvatska osvajala medalja, ali ipak toliko baš u prva dva dana...

- Očito se nešto dobro dogodilo, promijenilo, ali polako. Nema euforije - smirenim će glasom Lovre Brečić.

Kristina i Lovre, hrvatska zlatna priča iz Kazanja.